

تأثیر یرقان انسدادی بر روی گنادوتروپین‌ها و آپوپتوز سلولهای زاینده بیضه موش‌های صحرائی بالغ

ابراهیم نصیری^{*M.Sc.}, سید محمد حسین نوری موگهی^{†Ph.D.}, احمد رضا دهپور^{‡Ph.D.}

علی‌اکبر امیرزرگر^{*Ph.D.}, محمد بربستانی^{†Ph.D.}, میر عباس عبدالوهابی^{‡Ph.D.}

محمد اکبری^{*Ph.D.}, علیرضا رفیعی^{‡Ph.D.}

^{*}دانشگاه علوم پزشکی تهران، گروه علوم تشريح

[†]دانشگاه علوم پزشکی تهران، گروه فارماکولوژی

[‡]دانشگاه علوم پزشکی تهران، گروه ایمونولوژی

آدرس مکاتبه: تهران، صندوق پستی ۴۴۱۵۵-۶۴۴۲، دانشگاه علوم پزشکی تهران

دانشکده پزشکی، گروه علوم تشريح

چکیده

هدف: بررسی تغییرات احتمالی هورمونهای گنادوتروپین، Inhibin B و میزان آپوپتوز سلول‌های زاینده در موش کلستاتیک

مواد و روش‌ها: در این مطالعه از سه گروه هشت سری موش صحرائی به شرح ذیل استفاده شد: شاهد (بدون جراحی)، شاهد جراحی یا SHAM (جراحی بدون انسداد مجرای صفوای) و گروه کلستاتیک (جراحی همراه با انسداد مجرای صفوای). سه هفته بعد از جراحی غلظت سرمی هورمونهای FSH و LH با روش ایمونورادیومتریک اسی (IRMA)، میزان Inhibin B با روش آنزیم ایمونو اسی (ELISA) و آپوپتوز سلول‌های زاینده بیضه موش با روش TUNEL اندازه گیری شد.

یافته‌ها: نتایج این پژوهش بیانگر کاهش معنی دار هورمونهای FSH و LH در گروه کلستاتیک نسبت به گروههای شاهد و شاهد جراحی بود ($P < 0.05$). در حالیکه سطح پلاسمای Inhibin B در گروه کلستاتیک نسبت به گروههای دیگر افزایش قابل ملاحظه‌ای ($P < 0.05$) را نشان داد، ولی تغییر معنی دار در شاخص آپوپتوز سلولهای زاینده گروه کلستاتیک نسبت به گروههای دیگر مشاهده نشد ($P > 0.19$).

نتیجه‌گیری: یرقان انسدادی حاد باعث کاهش هورمونهای گنادوتروپینی می‌شود ولی تأثیر معنی داری روی آپوپتوز سلولهای زاینده بیضه ندارد. لذا به نظر می‌رسد که آپوپتوز سلولهای زاینده بیضه موش‌های بالغ تنها وابسته به هورمونهای گنادوتروپین نیست و امکان دخالت فاکتورهای دیگر نیز در این خصوص وجود دارد.

گل واژگان: یرقان انسدادی، گنادوتروپینها، آپوپتوزیس و اسپرماتوزنیزیس

مقدمه

FSH و LH از شرکت دی - اس - ال (DSL) (ویتر، تگزاس، آمریکا) خردباری شد. کیت آنتیم ایمunoassay^۶ هورمون مهاری B از شرکت سروتک (آکسفورد، انگلستان) تهیه گردید.

وبای بررسی آپوپتوز سلولهای زاینده از کیت تشخیصی Klenow-FragEL DNA Fragmentation (USA, MI) Oncogen استفاده گردید.

موشهای صحرایی نر ۱۲-۱۶ هفته‌ای با وزن ۲۰-۲۵ گرم، نژاد Sprague-Dawley از بخش حیوانات آزمایشگاهی انبیتوباستور کرج تهیه گردیدند.

روشها

قبل از انجام مطالعه، موشها به بخش حیوانات آزمایشگاهی بخش فارماکولوژی داشتکده پزشکی منتقل و با حیوانات بر اساس مقررات و دستورالعملهای تدوین شده NIH^۷ رفتار شد. موشها بطور تصادفی به سه گروه هشت نایی، گروه شاهد (بدون جراحی)، گروه شاهد - جراحی یا sham (جراحی بدون انسداد مجرای صفراوی) و گروه آزمایش باکلتاتیک (جراحی همه‌راه یا انسداد مجرای صفراوی) تقسیم شدند و در تمام مدت مطالعه غذای پلیت و آب به میزان کافی در اختیار حیوانات قرار داشت و با برقراری سیکل ۱۲ ساعت روشانی و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شدند. انسداد مجرای صفراوی بر اساس پروتکل موجود در مطالعات قبلی صورت گرفت (۱۶).

برای بیهوشی کامل از کتامین (داخل صفاتی mg/kg ۵) و کلروپروپان (۱۰ mg/kg) لایپرأتومی استفاده شد.

در گروه شاهد - جراحی، مجرای صفراوی با استفاده از پنست فقط مشاهده گردید، در گروه کلتاتیک، مجرای صفراوی با دو گره در فاصله چند میلی متری بسته شد و حدفاصل بین دو گره با قیچی قطع و جدار شکم در دوازده فاسیا و بوست بخیه شد. میزان مرگ و میر بعد از عمل در گروه آزمایش حدوداً ۱۰ درصد بود. بعد از ۲۱ روز موشهای صحرایی ابتدا با اثر بیهوش و سپس قطع نخاع شدند و مقدار ۵ میلی خون با سرنگ استریل از قلب استخراج و سرم با سانتریفیوژ نمونه‌ها در ۱۵۰۰ rpm به مدت ۱۰ دقیقه جدا گردید.

سرم‌ها تا زمان آزمایش در منهای هفتاد درجه نگهداری و همزمان بیمههای حیوان برداشته و بعد از شستشو با سرم فیزیولوژی در محلول فربکاتایو بولن برای ارزیابی آپوپتوز سلولهای زاینده نگهداری شد.

مقادیر FSH سرم با روش ایمونورادیومتریک و استفاده از آنتی بادی مونوکلونال ضد FSH موش صحرایی متصل به لوله‌های پسلی استریلی با قابلیت تحریر FSH موش صحرایی در حضور آنتی بادی مونوکلونال تئانویه حاوی بسیار رادیواکتیو

کلستاز انسدادی حاد نوعی بیماری کبدی است که بیشتر به علت گیر کردن سنگ صفراوی در مجرای مشترک، آمپول واتر یا کارسینومای سرپانکراس بوجود می‌آید. دوره این بیماری مهله است که بعد از این دوره بیماری مزمن شده و تبدیل به سیروز کبدی می‌گردد. این بیماری با تجمع نمکهای صفراوی و بیلی روین در پلاسمای همراه است. تحقیقات جدید در کلستاز انسدادی افزایش اوپیوئیدی در رونساز، نتریک اکساید، استرس‌های اکسیداتیو و سیتوکین‌ها را در پلاسما نشان می‌دهد (۱۵). بیشتر این فاکتورها را محور جنسی مؤثر بوده، باعث تغییر در ترشح گنادوتروپین‌ها می‌گرددند. اوپیوئیدهای انسدوژن ترشح گنادوتروپینها را با مهار هورمون آزاد کننده گنادوتروپین (GnRH)^۸ مترشحه از هیپوفیزالاموس، کاهش می‌دهد (۶). نتریک اکسید اگزوژن باعث مهار محور هیپوفیزالاموس - هیپوفیز، گناد (HPG)^۹ می‌شود (۷) که اثرات آن بر آپوپتوز، بر اساس میزان آن در بافت و سلول، متفاوت است. در بعضی از شرایط باعث القاء آپوپتوز می‌شود. افزایش استرس‌های اکسیداتیو در افراد دیابتیک و افزایش سیتوکین‌ها در بیماری‌های التهابی باعث کاهش گنادوتروپین‌ها می‌شود (۴، ۵). هورمونهای محور جنسی فرایند استروئیدوزر و اسپرماتوزن را کنترل می‌کند. هورمون لوتنین (LH) از هیپوفیز قدامی ترشح شده و سلول‌های لایدیگ بیضه را در جهت تولید تستوسترون و ۱۷-بتا استرادیول تحریک می‌کنند. تستوسترون نیز به صورت فیدبک منفی ترشح هورمون LH را کنترل می‌کند (۸). هورمون محرک - فریلکولی FSH در سلول سرتولی تحریک می‌کند (۹، ۱۰). هورمون مهاری B نیز به صورت پس خورد منفی بر ترشح FSH تأثیر می‌گذارد (۱۱). هورمونهای مهاری از دو پیشید غیر مشابه (بنام زیر واحدهای آلفا و بتا) تشکیل شده‌اند که با پیوندهای دی سولفید به هم متصل هستند. دو نوع هورمون مهاری A و B که شده‌اند که زیر واحد آلفای آنها یکان است. اما زیر واحد بتای آنها متفاوت و در عین حال مرتبط با هم است. بنابراین هورمونهای مهاری دارای سه زیر واحد آلفا، بتا - A و بتا - B هستند (۱۲). از آنجاییکه مقدار هورمون مهاری A (آلفا و بتا - A) در سرم جنس نر خیلی کم ($<2\text{pg/ml}$) است، قادر اهمیت فیزیولوژیک است (۱۳)، ولی مقدار هورمون مهاری B (آلفا و بتا - B) قابل توجه بوده و به عنوان شاخص خوب^{۱۰} اسپرماتوزنیس و عملکرد سلولهای بیضه محاسب می‌شود (۱۴).

بنای سلولهای زاینده بیضه وابته به حضور گنادوتروپین است و کاهش آن منجر به افزایش آپوپتوز سلولهای زاینده می‌گردد (۱۵). بنابراین بینظر می‌رسد که در کلستاز انسدادی احتمال تغییر در ترشح گنادوتروپین و میزان آپوپتوز سلولهای زاینده در موش کلتاتیک وجود دارد.

مواد و روشها

1. Gonadotropin-Releasing Hormone

2. Hypothalamus Pituitary Gonad

3. Inhibin B

6. Immunoassay Kit

4. Good Marker

7. Health National-Institute

5. Immunoradiometric Assay

کیتهای ایمونورادیومتریک (IRMA)^{۱۱} برای سنجش هورمون‌های

رنگ آمیزی شدند. پس نمونه‌ها چهار با در آب مفطر (dH₂O) شسته داده شدند و بعد از آن زمینه نمونه‌ها با رنگ مبل غربین^۲ بمدت ۵ دقیقه رنگ آمیزی منضاد گردیدند. بعد از آبگیری با الکل و گزیل، توسط چسب اتانلن روی نمونه‌ها با لامل پوشانده شد.

شاخص آپوپتوز با شمارش سلولهای TUNEL مثبت در ۵۰ برش عرضی از مناطق مختلف لوله‌های منی ساز هر گروه محاسبه گردیدند (۲۳). از آنجاییکه میزان آپوپتوزیس در سلولهای اسپرماتوگونی به طور طبیعی بیشتر است در این پژوهش شاخص آپوپتوزیس سلولهای اسپرماتوگونی را برای بررسی آپوپتوز سلولهای زاینده انتخاب نموده‌ایم. پس از شمارش سلولهای اسپرماتوگونیک آپوپتوزیک و غیر آپوپتوزیک شاخص آپوپتوز برای هر لوله منی ساز با استفاده از فرمول زیر تعیین گردید:

$$\frac{\text{تعداد سلولهای آپوپتوزیک}}{\text{تعداد کل سلولها}} \times 100$$

۴. آنالیز آماری

تمامی مقادیر به صورت میانگین ± خطای انحراف معیار استاندارد نشان داده شده است. ارزیابی آماری داده با آنالیز واریانس یک طرفه ANOVA انجام شد. بر این اساس ارزش P کمتر از ۰/۰۵ از لحاظ آماری معنی دار است.

۵. یافته‌ها

یک روز بعد از لاپاراتومی موش‌های کلستاتیک علامت کلستازیس (زردی، ادرار تیره، و استانوره) را بروز دادند و پس از ۲۱ روز گشته شدند و هورمونهای FSH و LH در سرم اندازه گیری شد. میزان آپوپتوز سلولهای زاینده در هر گروه با شمارش سلولهای زاینده TUNEL مثبت در مجاری منی ساز گردید بررسی شد.

۶. (الف) کلستازیس موجب کاهش معنی دار هورمون‌های LH و FSH می‌شود.

با توجه به نمودار ۱ - (الف) میانگین غلظت هورمون FSH در موش کلستاتیک (ml) ($13/22 \pm 1/038$ ng/ml) نسبت به گروه‌های شاهد ($18/14 \pm 1/027$ ng/ml) و sham ($16/92 \pm 1/018$ ng/ml) بطور معنی دار کاهش یافت ($P = 0/019$). نمودار ۱ - (ب) ناشی از کلستاز بر روی هورمون LH را نشان می‌دهد. میانگین غلظت هورمون LH در موش کلستاتیک (ml) ($2/21$ ng/ml) نسبت به گروه‌های شاهد ($2/66$ ng/ml) و sham ($2/58 \pm 0/058$ ng/ml) معنی دار کاهش داشت ($P = 0/029$).

1. Sodium Dodecyl Sulfate
2. Diaminobenzidin
3. Methyl Green

شد FSH موش صحرایی؛ بر اساس دستورالعملهای شرکت تولید کننده کیت و با استفاده از دستگاه گاما کانتر اندازه گیری شد (۸).

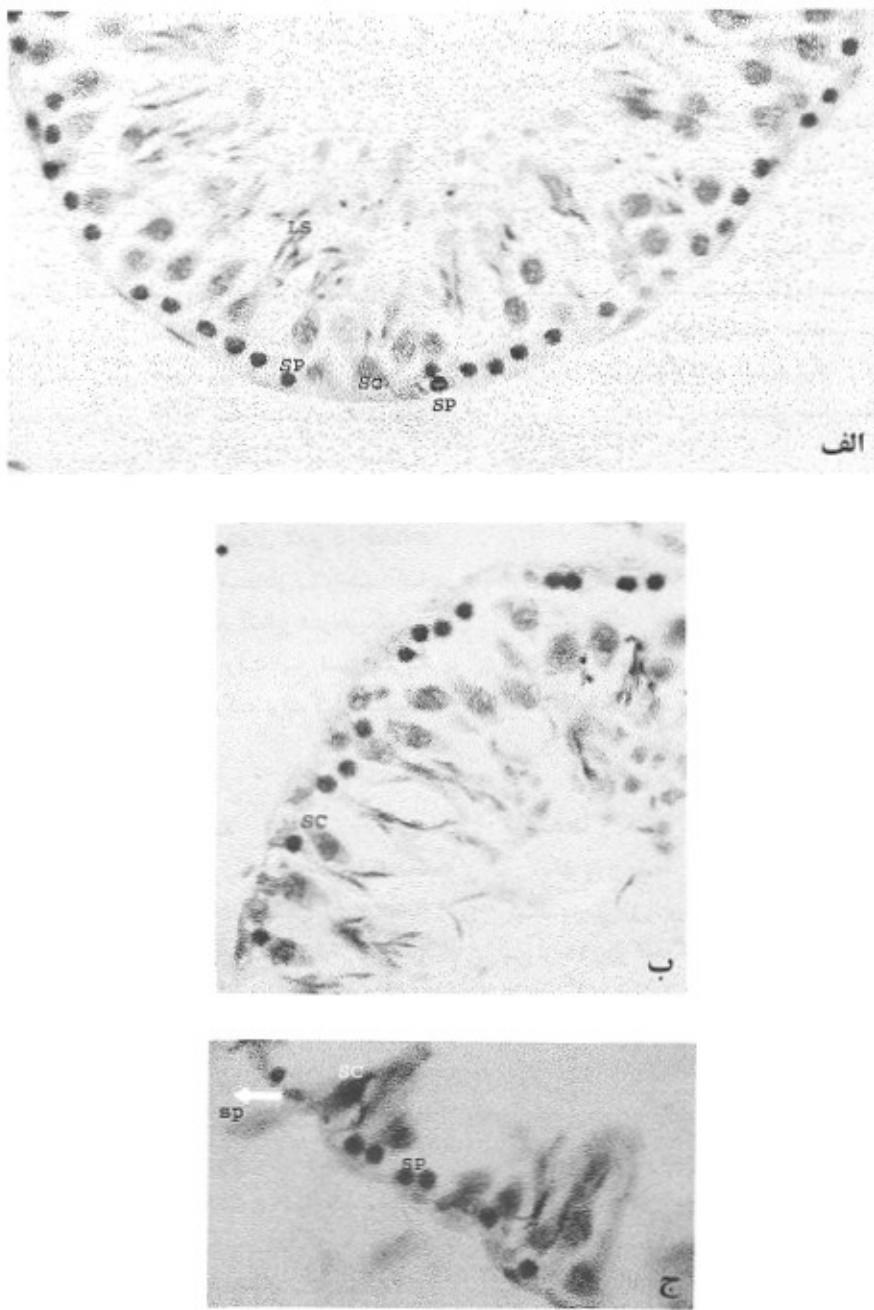
مقادیر LH سرم با روش ایمونورادیومتریک (IRMA) رفابی با استفاده از LH رتی حاوی بددید رادیواکتیو (۱۲۵) و آنتی بادی متزکلونال ضد بددید رادیواکتیو تهیه شده در خرگوش، بر اساس دستورالعملهای شرکت تولید کننده کیت و با استفاده از دستگاه گاما کانتر اندازه گیری شد (۸).

مقدار هورمون مهاری B سرم با روش ساندوج ایمونوآسی آنزیم (ELISA) (بعنوان روشی با حساسیت و ویژگی بالا انجام شد. برای افزایش حساسیت و ویژگی تثناها استدتا نمونه‌ها با افزودن SDS^۳ به مدت سه دقیقه در ۱۰۰°C حرارت داده شده و پس از برودت با محلول ۳درصد هیدروکسید هیدروژن نازه مجاور گردید. این منجش بر اساس آنتی بادی نسخیر کننده تحت واحدهای α و β inhibin B است. برای این منظور آنزیم الکالین فسفاتاز با واحد آلفا کوتزروگه گردیده و حاصل جذب فرابند آنالیز فتومتربک در طول موج ۴۹۰ nm خوانده می‌شود. رقت این تست تقریباً ۱۵ pg/mL است و بر اساس دستورالعملهای شرکت تولید کننده سنجیده شد (۸).

۷. نشاندار کردن برشهای یافته‌ی بیضه

برای تعیین سلولهای آپوپتوزیک از روش TUNEL Klenow-FragEL DNA (Oncogene Research USA) Fragmentation Detection Kit استفاده گردید. برشهای یافته در گزیل پارافین گیری، پس در درجات مختلف الکل آبگیری و در نهایت با PBS شسته شدند. برای تراویزی، نمونه‌ها به مدت ۲۰ دقیقه در دمای اتاق با ۲۰ µg/mL محلول پروتئیناز K رقیق شده با آنزیم پراکسیداز درونساز نمونه‌ها به مدت ۵ دقیقه در محلول ۳درصد H₂O₂ در متانول فرار داده شدند. برای نشاندار کردن شاندار کننده (Klenow)، با استفاده از Digoxigenin-ddUTP نمونه‌های یافته با آنزیم دی اکسی نوکلئوتیدیل ترانس‌فراز انتهای (TdT) و بازهای آلمی Digoxigenin-ddUTP در دمای ۳۷°C در مدت ۱/۵ ساعت در اتفاقک مرتکب انکوبه شد و گروههای هیدروکسیل انتهایی ۳ قطعات DNA با ماده Digoxigenin شاندار شد، پس واکنش با افزودن یافرهای Stop و Block بترتیب به مدت ۱ و ۵ دقیقه متوقف گردید. آنگاه با افزودن آنتی بادی Antidigoxigenin کوتزروگه شده نمونه‌ها با پراکسیداز برای ۳ دقیقه در دمای اتفاق اکوبه شده و بعد در محلول TBS ۱X چهار بار شستشو داده شد. با افزودن محلول حاوی ۵% DAB^۴ به مدت ۱۰ دقیقه در دمای اتفاق

شکل ۱: رنگ آمیزی TUNEL سلولهای زاینده، مجرای می‌ساز پیشنهاد در مه گروه کنترل (الف)، سلولهای آپوپتیک TUNEL مثبت، به رنگ فهرمانی و سلولهای غیر آپوپتیک توسط مدل گرین به رنگ سین نشان داده شده است. اسیر مانوگونی SP، اسیر مانوگونی SC، سرتوانی LS

*) ج) عدم تأثیر کلستاز انسدادی بر روی آپوپتوز سلولهای زاینده

سلولهای زاینده آپوپتیک در تمامی گروهها دیده شد ولی شاخص آپوپتوز (شکل ۱ و تصویر ۲) در مرضهای کلستاتیک sham (۹/۴۱ درصد $\pm ۰/۸۹$) نسبت به شاهد (۹/۹۱ درصد $\pm ۰/۷$) و (۷/۱۱ درصد $\pm ۰/۲۷$) تغییرات معنی دار را نشان نداد ($P=0/049$).

*) ب) انسداد مجاري صفاراوي موحب افزايش سطح پلاسمائي هورمون inhibin B می شود.

هورمون inhibin B (نمودار ۱ - ج) در مرضهای کلستاتیک (۳۸/۰۸ $\pm ۰/۲$ vpg/ml) نسبت به گروههای شاهد (۲۷/۵۶ $\pm ۱/۵۵$ vpg/ml) sham (۲۸/۹ $\pm ۱/۲۲$ ng/ml) و (۲۷/۵۶ $\pm ۱/۵۵$ vpg/ml) بطرر معنی دار افزایش نشان داد ($P=0/049$).

بحث

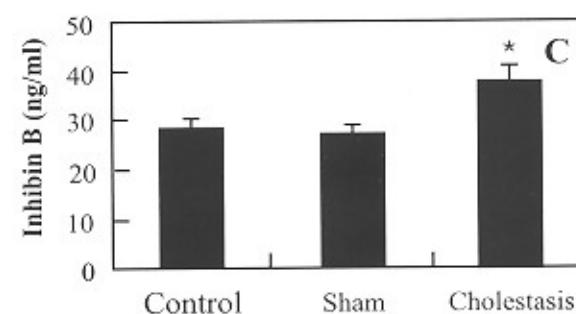
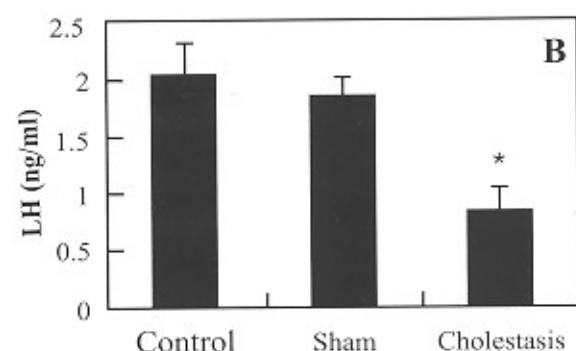
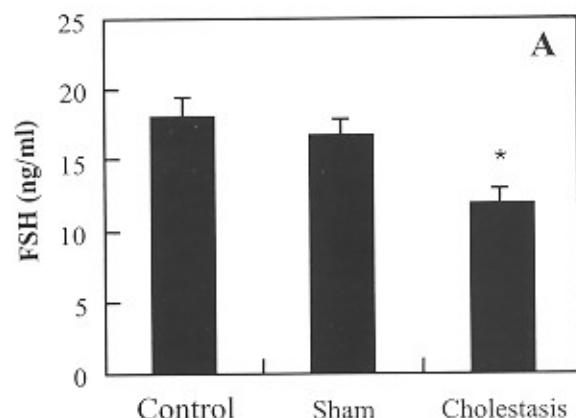
نتایج این بررسی نشان داد که در موشهاي کلستاتيك، کاهش معنی داری در ترشح FSH و LH در پلاسمما ایجاد شده است. از آنجاییکه در کلستاز چندین فاکتور، شامل؛ اوپیوئیدها، نیتریک اسید، استرسهای اکسیداتیو و سیتوکینها افزایش می یابند (۱-۵). لذا احتمال می رود که افزایش این فاکتورها دلیلی برای کاهش میزان FSH و LH در پلاسمای موشهاي کلستاتيك باشد.

کاهش گندوتروپینها در موشهاي معناد دیده شده است و تجویز اوپیوئیدهاي اگزوژن همانند مرفین باعث کاهش سطح سرمي گندوتروپینها می گردد. بنظر می رسد اوپیوئیدهاي اندوژن ترشح گندوتروپین را از مهار GnRH از هیپوتالاموس کاهش می دهد (۱۷، ۱۸). بنابراین ممکن است افزایش اوپیوئید کلستاز در کاهش گندوتروپینها نقش داشته باشد.

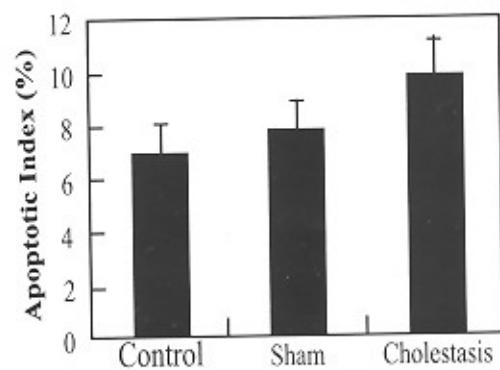
در جریان کلستاز انسدادي افزایش بيش از حد نیتریک اسید اتفاق می افتد که مقدار زياد آن برای بسياري از سلولها، عوارض سمي (Cytotoxic) دارد (۱۹). در مطالعاتي که با نیتریک اسید اگزوژن صورت گرفته است، نیتریک اسید باعث مهار محور هیپوتالاموس - هیپوفيز - گناد (HPG) شده است (۷) و تجویز آزاده کننده نیتریک اسید (DETO/NO) باعث مهار فرآيند استروئيدوژنزايس در سلولهاي لا بدیگر گردد. لذا اين احتمال وجود دارد که افزایش نیتریک اسید ناشی از کلستازيس بر کاهش گندوتروپینها دخالت داشته باشد.

استرس هاي اکسیداتيو در افراد کلستاتيك و ديباتيک به شدت افزایش می یابد. بنظر می رسد در افراد ديباتيک استرس هاي اکسیداتيو بر اثر مهار آنتي اکسیدانها توسط هيرگلیسي افزایش می یابند. کاهش LH و FSH در افراد ديباتيک را به استرس هاي اکسیداتيو نسبت داده اند (۵) به نظر می رسد افزایش استرس هاي اکسیداتيو در کلستاز انسدادي در کاهش گندوتروپينها دخالت داشته باشد.

از نتایج ديگر اين پژوهش مشاهده افزایش هورمون مهاری B در گروه کلستاتيك است که بیانگر دو مسئله مهم است: اول اینکه از ارتباط پس خورد منفي هورمون B و FSH حدس زده می شود که کاهش سطح سرمي FSH باعث افزایش هورمون مهاری B شده است دوم اینکه هورمون مهاری B در ارتباط مستقیم با عملکرد سلولهای بیضه بوده و وجود آن بهترین شاخص فعالیت اندوکرینی آنها محسوب می شود (۱۰). نتایج این پژوهش در مورد میزان و قوی آپوپتوز در سلولهای زاینده اسپرماتوگونی بیضه نشان می دهد. علیرغم کاهش گندوتروپینها در گروه کلستازيس افزایش معنی داري در آپوپتوز سلولهای زاینده اسپرماتوگونی بیضه رخ نداده است. اين نتیجه با گزارش Billig و همكارانش مبنی بر کاهش گندوتروپينها همراه با افزایش آپوپتوز سلولهای زاینده بیضه همخوانی ندارد (۱۵). اين تفاوت احتمالاً بدليل استفاده آنها از آنتاگونیستهای گندوتروپین و رتهای جوان (یکناهه) باشد. آنتاگونیستهای گندوتروپین در رتهای بالغ تقریباً نا «درصد سطح سرمي FSH و LH را (بدون افزایش مقدار آپوپتوز سلولهای زاینده) را کاهش می دهد (۲۳). در پژوهش ما نیز مقدار FSH و LH به

نمودار ۱: تأثير کلستازيس روی سطح سرمي FSH (A)، LH (B) و Inhibin B (C) نشان می دهد. علامت (*) نشانگر معنی دار بودن ($P < 0.05$) اختلاف میانگین گروه کلستازيس با گروه های شاهد و sham می باشد.

نمودار ۲: تأثير کلستازيس روی آپوپتوز سلولهای زاینده بیضه، اعداد بصورت میانگین ± خطای استاندارد معیار بیان شده است.

سلولهای زاینده و اختلال در روند اسپرماتوژنر باشد. احتمالاً فاکتورهای دیگری که هنوز ناشناخته‌اند همراه با اختلال هورمونی روی آبوبتوز سلولهای زاینده بیضه تأثیر دارند. بررسی‌های آینده در مورد شناخت عوامل دیگر فاکتورهای بقاء سلول‌های زاینده در جریان کلتاز انسدادی می‌تواند داشت ما در مورد ظاهرات کلتاز کاملاً ترقی کند.

تقدیر و تشکر

بدین وسیله از پرسنل مرکز تحقیقات غدد درون ریز دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی بخصوص از آقای دکتر هدابنی و خاتم دکتر آذری و همچنین خانم خسروی از بخش ایمنولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران که در انجام سنجش هورمونی و آقای دکتر E.V. Younglai از دانشگاه McMaster کانادا که ما را در روش TUNEL Apoptosis باری نمودند تقدیر و قدردان می گردیم.

ترتب ۲۵ و ۵۵ درصد در رتهای کلستاتیک کاهش یافت. بنابراین احتمال دارد که فاکتور من یکی از عوامل موثر در بیان سلول‌های رژیم‌ده باشد و هورمون‌های گنادوتروپین در زمان بلوغ تنظیم کننده اصلی سلول‌های زانه بسطه نباشد.^(۲۲)

جمع بندی نتایج حاصل از مطالعات فوق نشان می‌دهد که کلستاز انسدادی حاد باعث کاهش هورمون‌های گناندتر و پرین می‌شود و این کاهش شاید بخاطر افزایش تون اوپیوئیدها، نیتریک اکساید و یا رادیکالهای آزاد دیگر در موشهای کلستایک باشد. کلستاز انسدادی حاد تأثیر معنی داری بر آپوپتوز سلولهای زاینده اسپرماتوگونی در بیضه موش‌های صحرایی ندارد. لذا بنتظر می‌رسد که فاکتورهای افزایش بافت در جریان کلستاز، علی رغم کاهش هورمون‌های گناندتر و پرین توانسته‌اند منجر به تغییرات ریخت‌شناسی و افزایش آپوپتوز سلول‌های زاینده بیضه گردند. بنابراین بنتظر می‌رسد که وجود اختلال در محور هورمونی، هیوپفیز - بضم‌ای به تنهائی، نمود و اند‌عاماً، ایجاد آپوپتوز

References

- Nahavandi A, Dehpour AR, Mani A, Homayounfar H, Abdoli A, Abdolhoseini MR: The role of nitric oxide in bradycardia of rats with obstructive cholestasis. *Europ J of Pharmacol* 2001; 411:135-141
 - Dehpour AR, Seyyedi A, Rastegar H, Namirania K, Moezi L, Sadeghipour H, Dehghani M, Jorjani M, Roushanzamir F, Ahmadiani A: The nonadrenergic noncholinergic relaxation of anococcygeus muscles of bile duct-ligated Rats. *Europ J Pharmacol* 2002; 445:31-36
 - Narimani K, Samini M, Ejtemaei Mehr SH, Gaskari SA, Rastegar H, Homayoun H, Dehpour AR: Mesenteric Vascular bed responsiveness in bile duct-ligated Rats:roles of opioid and nitric oxide systems. *Europ J Pharmacol* 2001; 423:185-193
 - Zietz B, Wengler I, Messmann H, Lock G, Schomerich J, Straub RH: Early shifts of adrenal steroid synthesis before and after relief of short-term cholestasis. *J Hepatol* 2001; 35:329-337
 - Abou-seif MA, Youssef AA: Oxidative stress and male IGF-1, gonadotropin and related hormones in diabetic patients. *Clin Chem Lab Med* 2001; 39(7): 618-623
 - Cicero TJ: Effects of exogenous and endogenous opiates on the hypothalamic- Pituitary-gonadal axis in the male. *Fed-Proc* 1980; 39(8): 2551-2554
 - Pinilla L, Gonzalez LC, Tena-Sempere M, Bellido C, Aguilar E: Effects of systemic blockade of nitric oxide synthase on pulsatile LH, prolactin and GH secretion in adult male rats. *Horm Res* 2001; 55(5): 229-235
 - Kolb BA, Frank Stanczyk Z, Rebecca Sokol Z: Serum Inhibin B levels in males with gonadal dysfunction *Fertility and Sterility*. 2000; 74(2):234-38.
 - Mclachlan RI, Wreford NG, Donnell LO, Kretser DM, Robertson DM: The endocrine regulation of spermatogenesis: independent roles for testosterone and FSH. *Journal of Endocrinology*. 1996; 148:1-9.
 - Pierik HF, Vreeburg JM, Stijnen T, De Jong and Robertus FH, Weber FA: Serum inhibin B as a marker of spermatogenesis. *Journal of clinical Endocrinology and Metabolism*. 1998; 83(9): 3110-3114
 - Burger HG, Igarashi M: Inhibin definition and nomenclature, including related substance. *J Clin Endocrinol Metab* 1988; 66:885-886
 - Wanzhu J, Chandana BH, Yoshida M, Arai KY, Saita E, Zhanquan S, Ren L, Watanabe G, Nigel PG, Taya K: Inhibin B regulation FSH secretion during testicular recrudescence in male Golden Hamster. *J Androl* 2003; 23(6): 845-853
 - Anderson RA, Wallace EM, Groome NP, Bellis AP, Physiological relationships between inhibin B, FSH secretion and spermatogenesis in normal men and response to gonadotropin suppression by exogenous testosterone. *Hum Rep* 1997; 12(4): 746-751
 - Meachem SJ, Nieschlag E, Simoni M: Inhibin B in male reproduction: pathophysiology and clinical relevance. *European Journal of Endocrinology*. 2001; 145: 561-571
 - Billig H, Furuta I, Rivier C, Tapanainen J, Parvinen and Aaron H, Hsueh JW: Apoptosis in testis germ

cells: Developmental changes in gonadotropin dependence and localization to selective tubule stages. Endocrinol 1995; 136(1): 5-12
16. Dehpour AR, Seyyedi A, Rastegar H, Namirania K, Moezi L, Sadeghipour H, Dehghani M, Jorjani M, Roushanzamir F, Ahmadiani A: The nonadrenergic noncholinergic relaxation of anococcygeus muscles of bile duct-ligated Rats. European Journal of Pharmacol 2002; 445: 31-36
17. Cicero TJ, Meyer ER, Wiest WG: Effects of chronic morphine administration on the reproductive system of male rat. J Pharmacol Exp Ther 1975; 192(3): 542-548
18. Cicero TJ, Bell RD, Meyer ER: Narcotic and the hypothalamic-pituitary-gonadal axis: acute androgen dependent systems. J Pharmacol Exp Ther 1977; 201(1): 76-83
19. Rosselli M, Dubey RK, Imthurn B, Macas E, Keller PJ: Effects of nitric oxide on human spermatozoa: evidence that nitric oxide decrease sperm motility and

induces sperm toxicity. Human Reproduction 1995; 10(7): 1786-1790

20. Punta KD, Charreau EH, Pignataro OP: Nitric oxide inhibits Leydig cell steroidogenesis. Endocrinol 1996; 137(12): 5337-5343
21. Dym M, Raj HGM, Lin YC, Chemes HE, Nayfeh SN, French FS: Is FSH required for the maintenance of spermatogenesis in adult rats? J Reprod Fertil Suppl. 1979; 26: 175-181
22. Fujisawa M, Hiramine C, Tanaka H, Okada H, Arakawa S, Kamidono S: Decrease in apoptosis of germ cells in the testes of infertile men with varicocele. World Journal Urology 1999; 17: 296-300
23. Inaba Y, Fujisawa M, Okada H, Arakawa S, Kamidono S: The apoptotic changes of testicular germ cells in the obstructive Azoospermia models of prepubertal and adult rats. The Journal of Urology 1998; 160: 540-544

